

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Euualdus Apostolus antiquæ Saxoniæ, id est, Vuestphaliæ, et mart. ca.
XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

ni, sic enim vocabatur, diuortiu timente, unā cum tribus monachis, impie trucidatus est anno Domini 685. die octauo Iulij, quæ simulcum percussoribus à Dæmonijs arrepta, facinoris sua pœnas æteras luit. Huius uero rei testimonium in præsentem diem legitur Heribopolis in crypta Ecclesiae, his versibus à S. Burchardo monacho & Epis. Heribopolensi iij. compositis, & sepulchro eius affixis:

Hi sunt Heribopolis, qui te docuere Magistri,

Qua verum coleres religione Deum.

Impia quos tandem iussit Geilana necari,

Celauit, sub hunc corpora resa locum.

Ne turpi sine laude situ defossa iacerent,

Corpora Burchardus sub monumenta locat.

Fatigulus temporum: Christianus Massæus chron. lib. 14. Trenicus lib. 4. c. 76.

Trenicus lib. 3. c. 13. & lib. 4. c. 17. & alij penè infiniti.

Scripsit Chilianus, contra peregrinos cultus librum unum. Pro Romane Ecclesiæ namque ceremonijs defendendis uehementer illum laborasse, auctor est Leslæus hist. Scot. lib. 4.

S. E V V A L D V S

Apostolus Antiquæ Saxoniæ, id est, Vuestphaliae, & Martyr.

qui

Venit, sed non erat vir, vocauit, & non erat qui audiret. Isa. 50. Cap. XXXVI.

 NSIGNIS quoque opera extitit duorum Monachorum Euualdorum, quorum unus Niger, alter Albus uocabatur; Hi namque ad prædicandum Dei uerbum Episcopi ordinati, ex numero 12. illorum Apostolicorum uirorum, & Monachorum, qui cum S. Vuillibrido ex Anglia misiti fuerunt ad Frisia conuerendâ primi prædicatores extitisse referuntur; qui Vuillibrordi exemplo prouocati, antiquam Saxoniam, Vuestphaliam

liam scilicet, introeuntes ibidem Barbaris, & Paganis Christum annunciatabant, quorum multitudinem maximam cum conuersis, reliquis in errore permanentibus detentis, & martyrio coronati sunt. Ad quorum corpora dignum meritis præmium, & celestia miracula facta est lux insuper corusca permanit. Horum typus representatur in effigie illa Episcopi, quæ S. Chiliano proxima est, ad cuius latus sinistrum Vuestphalię, sive antiqui Saxonię regni insigne adpietatum est, Pullus uidelicet Equinus Niger ad sinistram insiliens in campo sanguineo. Eorum martyrium recolitur quinto Noctis Octobris. Trittemius lib. 3. c. 139. & 140. Molanus in indie. SS. Bedgū Beda lib. 5. c. 11. hist. Anglorum. Petrus Cratepolius de Epis. Gen. & alij permulti.

S. LAMBERTVS EPICOPVS,

Taxandriæ Apostolus, & Martyr;
quia occisus est.

quia ex eius ore

Non poterant sustinere præcepta Domini. Eccles. 48.
Cap. XXXVII.

V is quæso admirari desinet, monachorum Benedictinorum, & pro Euangelij dissemination in fatigabile propositum, & pro eiusdem defensione intuincibilem constantiam? Hæc autem duo demonstrantur in tertia huius rami figuram, quæ Episcopi habitu, Kempiniensium insigne, scutum videlicet partitum, superiore parte argenteum, inferiore caruleum, sinistra tener. Taxandris namque Germania inferioris populis, hi sunt Kempinienses, in errore gentilitatis adhuc permanentibus, & idolatriæ cultu cordescentibus, "S. Lambertus monachus Strabensis, Tungrensisque Episcopus Provinciam illam adiit, quam integrum sua prædicatione, & patientia, ad fidem adduxit, cuius rei beneficio eorum Apostolus meruit appellari. Cum etiam, Beati Baptista Ioannis exemplo, Pipinum Brabantiae ducem, nihil potestiam